

Sist helg var jeg på kurs med min 5 år gamle islandshest. Dette var på et kurs i gangartsridning med en meget kjent islandsk instruktør. På forhånd grudde jeg meg litt, da jeg jo er klar over islandshestfolkets syn på barfothest. Men jeg hadde ingen grunn til å grue meg, for maken til skryt har jeg sjelden fått! Instruktøren kommenterte først at hesten var uskodd og spurte om jeg ikke VILLE sko den. Jeg svarte at "nei i grunnen ikke. Så lenge han beveger seg godt uten, ser jeg ingen grunn til det". Jeg hadde på gamle typen easyboots på frambeina. Ikke fordi høvene trenger det, men hesten trenger den ekstra vekten for å få helt ren takt i tølten. Uten boots blir han passaktig. Instruktøren kunne ikke få skrytt nok av bevegelsene til hesten. Han skrittet med svært romslige bevegelser og godt overtramp. Tølten var klokkeren og hesten viste at den hadde stor kapasitet. Vinur var også usedvanlig myk i kroppen. Så dette var kjempegøy! Føler virkelig at jeg fikk vist at islandshester ikke må være skodd og med "monsterhermetikkbokshøver" for å bevege seg godt og at barfothester ikke trenger å liste seg over grusen med anspent kropp og i grisepass. Underlaget i hallen vi red i, var langt unna vanlig ridehallsand. Den var temmelig grov og med mange steiner i. Det var egentlig nærmere grus enn sand.

Med vennlig hilsen

Hilde Narheim